

ZAPATA KAXA BATEAN

Doinua:

Libre zara libre aitte
Kopla. Hiru puntukoa

Miren
Amuriza
Plaza

Kamiseten **apalpean** (bis)
galtzerdi zaharren **artean**
nire amorrua bizi da
zapata kaxa **batean**.
Zapata kaxa batean
kamiseten apalpean.

Ni lasai baldin **banago** (bis)
bera lozorroan **dago**.
zurrunga eta zurrunga
katu bat baino **otzanago**.
Katu bat baino otzanago
ni lasai baldin banago.

Ni baldin banago **artega** (bis)
kaxoitik burua **atera**
eta hortzak erakutsiz
marruka hasten **da bera**.
Marruka hasten da bera
ni baldin banago artega.

Asko ikasi eta **gero** (bis)
urtero, hileru, **astero**...
Harramazka egiten dit
nota baldin **bada zero**.
Nota baldin bada zero
asko ikasi eta gero.

Jartzen banatzaio **kontra** (bis)
hasten da almoada **borroka**
eta tigreak baikin
amaitzen dugu **orroka**.
Amaitzen dugu orroka
jartzen banatzaio kontra.

Kalkulatzen zein **idazten** (bis)
berriro ere ni **azken**...
"Utzi koplak!" esaten dit,
eta jar zaitez **ikasten**.
Eta jar zaitez ikasten,
kalkulatzen zein idazten.

Hala ematen diot **buelta** (bis)
buruketaz **buruketa**
berari esker ez balitz
etsi egingo nuke **eta**.
Etsi egingo nuke eta
hala ematen diot buelta.

Orduan jolasten **gara** (bis)
biok **ezkutaketara**:
bera ohera sartzen da
ni galtzerdien **kaxara**.
Ni galtzerdien kaxara
orduan jolasten gara!

Amorrua sentitzea ere behar-beharrezkoa zaigu, egoera horri aurre egiteko indarra ematen baitigu.

Gu zerk amorrarazten gaitu?

Eta zertarako ote da beharrezkoa, egoera horietan, amorrua sentitzea?